

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه ضوابط استاندارد 2800 ایران با آئین نامه IBC 2006 و ASCE-7 با نگاهی ویژه بر مؤلفه قائم نیروی زلزله در زلزله‌های حوزه نزدیک

محل انتشار:

نگرشی بر آیین نامه طراحی ساختمانها در برابر زلزله (استاندارد ۲۸۰۰)؛ حال و آینده (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

غلامرضا هوایی - مدیرکل دفتر امور مقررات ملی ساختمان

سیدعلی تقوایی - کارشناس دفتر امور مقررات ملی ساختمان

خلاصه مقاله:

نگاشتهای ثبت شده در سطح زمین منعکس کننده شرایط منشاء زلزله، خصوصیات مسیر عبور موج از منشاء تا ایستگاه وهمچنین اثرات زمین شناسی محلی در محل ایستگاه می باشد. نگاشتهای ثبت شده در ایران نشان دهنده این موضوع است که بسیاری از زلزله‌های ایران، زلزله‌های حوزه نزدیک است. در زلزله 1382 بم تعداد بسیاری از ساختمانها تخریب و تلفات جانی بسیار زیادی ایجاد شد. این زلزله، از زلزله‌های حوزه نزدیک به شمار می‌آید. در زلزله‌های حوزه نزدیک مقدار مؤلفه قائم زلزله به میزان قابل توجهی افزایش می‌یابد که این مسئله میبایست در ضوابط طراحی ساختمانها در برابر زلزله در نظر گرفته شود به نحوی که از ضوابط طراحی ساختمانها در برابر زلزله‌های حوزه دور متمایز گردد. در آئیننامه طراحی ساختمانها در برابر زلزله -استاندارد 2800 - اشاره‌های خاص به این موضوع نشده است. در این مقاله سعی شده است مقایسه‌های میان ضوابط طراحی آئیننامه ASCE-7 و IBC-2006 با استاندارد 2800 ایران و با نگرشی ویژه بر روی طیف طرح و میزان نیروی مؤلفه قائم نیروی زلزله انجام شود. همچنین سعی شده است به برخی ابهامات، کاستیهای استاندارد 2800 پرداخته شود

کلمات کلیدی:

استاندارد 2800، آیین نامه IBC2006، طیف طرح، زلزله حوزه نزدیک، مؤلفه قائم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/87447>

